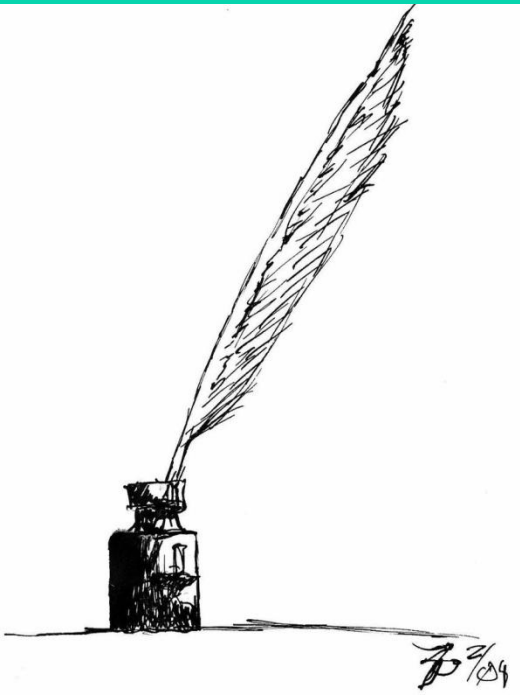

Олександр
Олесь
(Олександр
Іванович
Кандиба)
1878-1944

Біографія

Народився Олександр Олесь
5 грудня 1878 року на Сумщині у
м. Крига (тепер Білопiлля).
Рід був кореня доброго, славного —
чумацького, хліборобського.

Біографія

Визначальним фактом у житті Олександра Олеся стала поїздка на відкриття пам'ятника І. П. Котляревському в Полтаві у 1903 р., де він познайомився з Б. Грінченком, М. Коцюбинським, Лесею Українкою.

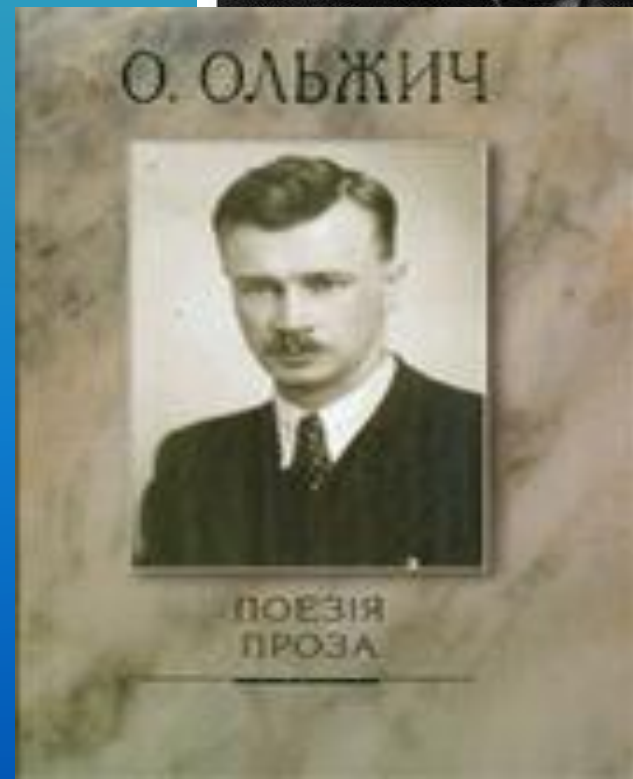
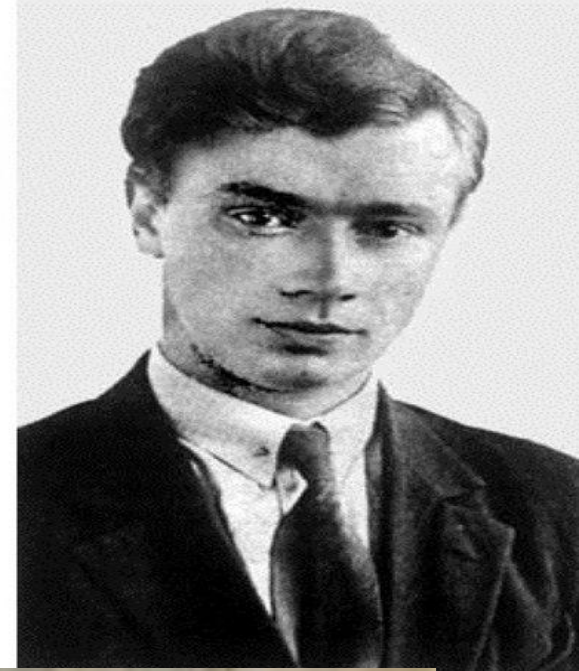
Олексáндр Івáнович Кáндїба

(1878 – 1944)

- Батько працював на рибних промислах в Астрахані. Помер коли сину було 11років.
- Поет закінчив у Білопiллi початкову школу й двокласне училище, а з п'ятнадцяти рокiв продовжив навчання у Дергачiвськiй землеробнiй школi на Харкiвщинi.
- У 1903р. вiн став студентом Харкiвського ветеринарного iнституту. Здобутi знання пiзніше забезпечували молодому тонкому лiриковi можливiсть заробляти на хлiб

*Оле́г О́льжич (справжнє ім'я Олег
Олександрович Кандиба), 8 (21)
липня 1907, Житомир — 10
червня 1944,
концтабір Заксенгаузен) —
український поет, археолог і
політичний діяч, очолював
культурно-освітню
референтуру Проводу Українських
Націоналістів (1937) і
Революційний
Трибунал ОУН (1939–1941),
заступник Голови ПУН та Голова
ПУН на українських землях (з
05.1942), Голова ПУН ОУН
(01.1944—10.06.1944).*

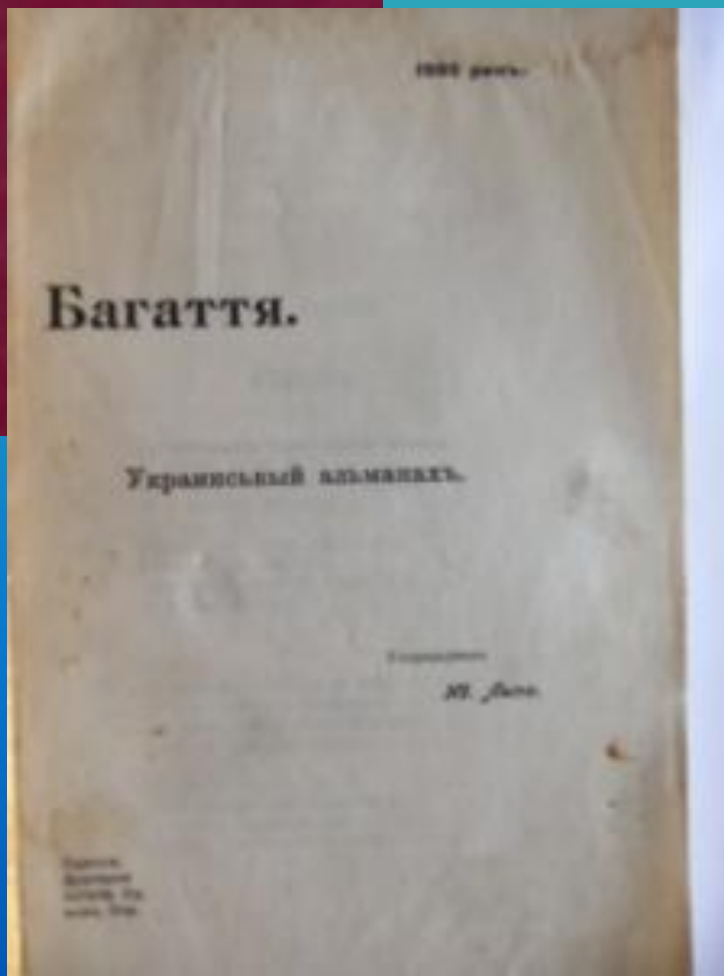

У рідному містечку навчався в початковій школі, потім у двокласному училищі. У віці 15 років Сашко вступив до хліборобської школи у містечку Дергачі неподалік від Харкова. Під час навчання у хліборобській школі починає видавати рукописний журнал «Комета». Оскільки не мав права вступати до університету, Олесь стає вільним слухачем агрономічного відділення Київського політехнічного інституту, але через матеріальні нестатки залишає його в 1903 році і вступає до Харківського ветеринарного інституту.

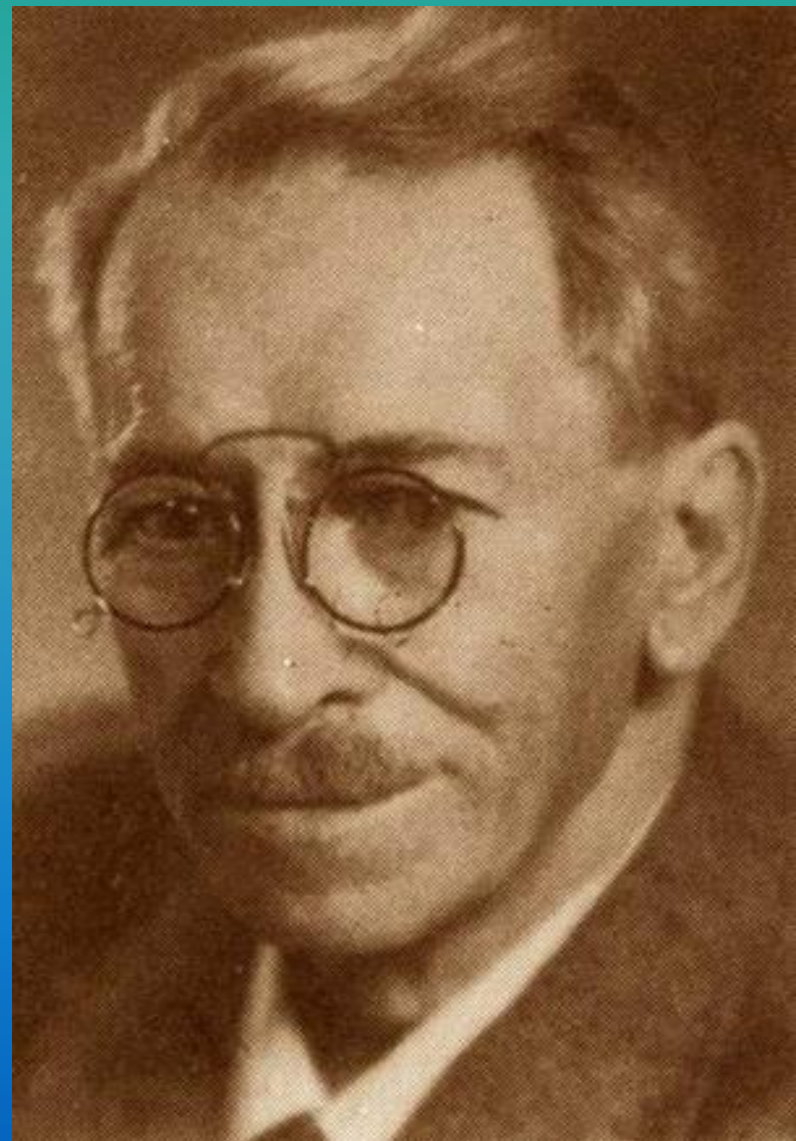
О. Олесь

Поезії

- У 1905р. Олександр вперше публікується (в альманасі «Багаття»).

*Перша поетична збірка
О. Олеся «З журбою радість
обнялась»
вийшла у Петербурзі у
1907 році.*

□ У 1912р. подорожує Гуцульщиною.

□ у 1913 р. Олександр Олесь побував в Італії

У 1919 р. поет покинув
свою батьківщину і
опинився у таборі
націоналістичної
еміграції. 25 років прожив
він за межами України. З
1923 року до останнього
дня свого життя жив він у
Чехословаччині.

□ З 1923 року до останнього дня свого життя (22 липня 1944 р.) живе у Чехословаччині.

Перебуваючи в еміграції, у Відні Олесь друкує збірку сатиричних поезій «Перезва» .

Останні роки поет жив у самотині та бідності. Звістка про смерть сина 10 червня 1944 р. остаточно підкосила сили Олесья. Він помер через місяць.

Олександр Олесь і
його дружина - Віра
Кандиба поховані на
Ольшанському
кладовищі в Празі.
Поруч - символічна
могила їхнього сина
Олега Ольжича,
замученого
нацистами у
концтаборі
Заксенгаузен.

Ушанування пам'яті

У 2010 році в м.
Білопідлі було
встановлено
пам'ятник
Олександру Олесю.
У Сумах на вулиці
Петропавлівській, 83
встановлена
меморіальна дошка.

Творчий спадок

- “Чари ночі” (1904)
- Збірка “З журбою радість обнялась” (1907)
- “Айстри” (1905)
- Збірка “Княжна Україна” (1921)
- Збірка “Перезва” (1921)
- Поема “Ніч на полонині” (1941)
- “Драматичні етюди”

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!